

**DEVELOPMENT OF THE DENTOMAXILLARY SYSTEM IN A FETUS
UNDER CONDITIONS OF MATERNAL ARTERIAL HYPOTENSION**

O.V.Smolkova, A.M.Yashchenko, O.V.Nakonechna

Abstract. Changes of the concentration of microelements, an increase of the overall protein, changes of the ratio of protein fractions of the blood serum, causing morphologic changes of the ultrastructure of the fetal dental tissues in the process of histogenesis, are observed in pregnant women with arterial hypotension.

Key words: arterial hypotony, pregnancy, protein metabolism, mineral metabolism, tooth buds, fetus.

Danylo Halytskyi State Medical University (Lviv)

Надійшла до редакції 24.02.2001 року

УДК 616.155.1:616.33/.342-002.44:616.36+616.15-005.1]-085

O.I.Fediv

ЗМІНИ ГЕМОКОАГУЛЯЦІЇ, ФІБРИНОЛІЗУ ТА СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ ЕРИТРОЦІТІВ ПРИ ВИРАЗКОВІЙ ХВОРОБІ ШЛУНКА І ДВАНАДЦЯТИПАЛОЇ КИШКИ ІЗ СУПУТНІМ УРАЖЕННЯМ ГЕПАТОБІЛІАРНОЇ СИСТЕМИ ТА КРОВОТЕЧЕЮ В ДИНАМІЦІ ВІДНОВНОГО ЛІКУВАННЯ

Кафедра госпітальної терапії та клінічної фармакології (зав. – проф. М.Ю. Коломоєць)
Буковинської державної медичної академії

Резюме. При виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки із супутнім ураженням гепатобіліарної системи та кровотечею доведена ефективність комплексного диференційованого відновного лікування за запропонованою методикою, що сприяє усуненню гемокоагуляційних розладів та покращенню структурно-функціонального стану еритроцитів впродовж усього періоду спостереження.

Ключові слова: виразкова хвороба, гепатобіліарна система, шлунково-кишкова кровотеча, гемостаз, еритроцит, відновне лікування.

Вступ. У патогенезі багатьох захворювань внутрішніх органів, зокрема виразкової хвороби (ВХ), важливу роль відіграють гемореологічні, мікроциркуляторні й гемокоагуляційні розлади, які певною мірою зумовлені структурно-функціональними властивостями червоноокрівців, а саме: агрегацією, здатністю до деформування, відносною в'язкістю еритроцитарної сусpenзії, пероксидною резистентністю, інсулін- та катехоламіндепонуючою функцією [6, 11]. Наприклад, зростання агрегаційної активності еритроцитів неминуче призводить до збільшення в'язкості крові, розвитку мікроциркуляторного блоку, артеріовенозного шунтування, депонування та секвестрації крові, тканинної гіпоксії, виникнення вогнищ мікронекрозу в слизовій оболонці шлунка (СОШ) та дванадцятипалої кишки (СОДПК) [10].

Важливу роль у фізіологічній регенерації, репарації і захисті СОШ і СОДПК відіграє судинний фактор [2,5,12]. Стан загального кровотоку і, особливо, мікроциркуляції має визначальне значення у забезпеченні їх трофіки [5,9]. Внаслідок порушень мікроциркуляції виникають дисрегуляція кровопостачання та метаболізму, гіпоксія надзвичайно чутливих до кисневого голодування СОШ та СОДПК.

Встановлена також наявність порушень з боку системи регуляції агрегатного стану крові (РАСК) при ВХ [4,8,10]. Відомо, що система РАСК сприяє підтриманню крові в рідкому стані у звичайних умовах і згортанню крові при пошкодженні судин, що забезпечується взаємодією двох мультиферментних підсистем – гемокоагуляції та фібринолізу [3].

Враховуючи вищезазначене, актуальним залишається пошук шляхів адекватної направленої тривалої корекції гемореологічних, мікроциркуляторних і гемокоагуляційних розладів у хворих на виразкову хворобу, зокрема за наявності супутнього ураження гепатобіліарної системи та шлунково-кишкової кровотечі.

Мета дослідження. Дослідити зміни гемокоагуляційної ланки гомеостазу, структурно-функціональних властивостей еритроцитів при виразковій хворобі із супутнім ураженням гепатобіліарної системи та кровотечею у хворих на ВХ різного віку в динаміці відновного лікування.

Матеріал і методи дослідження. Дослідження проведено у 112 хворих на ВХ шлунка та дванадцятиталої кишки із супутнім ураженням гепатобіліарної системи (78 чоловіків і 34 жінки), віком від 23 до 82 років, з тривалістю захворювання від 3 до 32 років. У 47 з них передіг захворювання ускладнювалося шлунково-кишковою кровотечею.

Хворі зрілого віку складали першу (контрольну) та другу (основну), літнього та старчого віку – третю (контрольну) та четверту (основну) групи (при ВХ із супутнім ураженням гепатобіліарної системи), п'яту (контрольну) та шосту (основну), сьому (контрольну) та восьму (основну) групи відповідно – за ВХ із супутнім ураженням гепатобіліарної системи, ускладнену кровотечею.

Пациєнтам основної групи (57 осіб) призначали комплексне базисне диференційоване лікування, що ґрутувалося на проведенні “потрійної” протихелікобактерної терапії із застосуванням квамателу, амоксициліну та метронідазолу протягом одного тижня. При цьому в лікувальний комплекс включали: ербісол (по 4 мл внутрішньом'язово на ніч через 2-3 години після їжі протягом 20 діб), спіруліну (по 0,5 г 3 рази на день упродовж двох місяців, при виражених порушеннях гемокоагуляції, фібринолізу та морфофункціональних властивостей еритроцитів – впродовж перших 3-4 тижнів по 1 г 3 рази на добу). Хворим літнього та старчого віку призначався також поліферментний препарат “Вобензим®” (по 3 драже 3 рази на добу протягом двох місяців). За наявності шлунково-кишкової кровотечі лікувальна схема була аналогічною, за винятком Вобензиму, який не призначався ні на одному з етапів тривалої підтримуючої терапії.

На подальших етапах відновного лікування проводилося стримане і максимально індивідуалізоване медикаментозне лікування. При необхідності з метою профілактики рецидиву призначали спіруліну (тривожевими курсами по 0,5 г 2 рази на добу 4-5 разів на рік), повторний курс ербісолу (через 5-6 місяців після виписки зі стаціонару – по 2 мл внутрішньом'язово через 2-3 години після їжі на ніч протягом 20 днів) та Вобензиму (у хворих літнього та старчого віку – через 5-6 місяців після стаціонарного етапу лікування – по 2 драже 3 рази на добу протягом двох місяців).

Хворі контрольної групи (55 осіб) лікувалися переривчасто (без дотримання чіткої послідовності відновного лікування хворого на всіх етапах реабілітації) або за методом терапії “виходного дня”, або “терапії за вимогою”. На стаціонарному етапі лікування їм призначалася протихелікобактерна терапія за аналогічною схемою без ербісолу, Вобензиму, спіруліни, при необхідності до лікувального комплексу додавалися холінолітики (гастроцепін – по 50 мг 2 рази на добу), антациди (альмагель, маалокс у загальноприйнятих дозах), репаранти (ретаболіл або метилурацил, або солкосерил у загальноприйнятих дозах).

На різних етапах (до лікування, під кінець стаціонарного етапу лікування, після виписки зі стаціонару через 1,5-2 міс, 3-4 міс, 5-6 міс, 7-12 міс) досліджували загальний коагуляційний потенціал крові (протромбіновий час – ПЧ, тромбіновий час – ТЧ, активований парціальний тромбопластиновий час – АПТЧ, рівень фібриногену в плазмі крові, активність антитромбіну III – АТ III, XIII фактора згортання крові – XIII ФЗК), потенційну активність плазміногену (ПАГ), швидко- та повільнодіючі антиплазміни (АП), урокіназну активність сечі за допомогою наборів реактивів фірми “Simko Ltd.” (Львів). Сумарну (СФА), неферментативну (НФА) та ферментативну (ФФА) фібринолітичну активність плазми крові визначали за методикою О.Л. Кухарчука [7]. Функціональний стан еритроцитів оцінювали за їх здатністю до деформації [11], відносною в'язкістю еритроцитарної суспензії [11], пероксидною резистентністю [1].

Забір крові для досліджень проводили вранці натице після 12-15 годин голодування.

Статистична обробка результатів дослідження проведена на PC IBM 586 за допомогою програми “STATISTICA 5.0”.

Результати дослідження та їх обговорення. Аналіз показників загально-го коагуляційного потенціалу крові свідчить, що у хворих на ВХ, яким призначалася тривала підтримуюча терапія за запропонованою методикою, після стаціонарного лікування протромбіновий, тромбіновий та активований парціальний тромбопластиновий час достовірно не відрізнявся від показників у практично здорових осіб ($24,08 \pm 0,74$ сек, $19,42 \pm 0,87$ сек і $39,86 \pm 1,69$ сек відповідно – у

Таблиця 1
Концентрація фібриногену (ФГ), активність антигромбіну III (АГІІІ), XIII фактора згортання крові (ХІІІ ФЗК) у плазмі крові при виражковій хворобі (ВХ) із спутним ураженням гепато-желудочно-кишкового кровотечею у хворих різного віку в динаміці відсвінного лікування (ФГ - г/л; АГІІІ - %; ХІІІ ФЗК - %; М_±п; n=7-34)

Час дослідження	Показники	Хворі на ВХ із спутним ураженням гепато-желудочно-кишкового кровотечею (вік і групи хворих)						Хворі на ВХ із спутним ураженням гепато-желудочно-кишкового кровотечею (вік і групи хворих)		
		Хворі на ВХ із спутним ураженням гепато-желудочно-кишкового кровотечею (без ускладнень)			Хворі на ВХ із спутним ураженням гепато-желудочно-кишкового кровотечею (з анатемої)					
		Зрілий Контрольна (група 1)	Основна (група 2)	Похилій та старческий Контрольна (група 3)	Основна (група 4)	Зрілий Контрольна (група 5)	Основна (група 6)	Похилій та старческий Контрольна (група 7)	Основна (група 8)	
Здорові особи	ФГ	3,66±0,31		4,83±0,39			3,66±0,31		4,83±0,39	
Здорові особи	АГІІІ	103,18±3,89		87,64±1,71			103,18±3,89		87,64±1,71	
XIII ФЗК		101,74±3,36		93,45±2,69			101,74±3,36		93,45±2,69	
До лікування	ФГ	4,38±0,37	4,28±0,39	5,97±0,35*	5,89±0,34*	3,29±0,40	3,24±0,26	2,74±0,19*	2,69±0,13*	
До лікування	АГІІІ	80,53±2,48*	81,86±2,95*	69,15±1,93*	70,29±1,24*	77,12±1,84*	76,34±1,75*	57,19±2,24*	59,54±1,88*	
XIII ФЗК		76,69±1,26*	75,70±1,34*	65,24±1,79*	66,51±1,89*	69,83±2,15*	68,49±1,80*	62,43±1,36*	61,03±2,18*	
Кінець стаціонарного етапу лікування	ФГ	3,41±0,32	3,56±0,25	5,09±0,28	4,17±0,33	3,84±0,26	3,71±0,34	3,56±0,23*	4,74±0,31**	
Кінець стаціонарного етапу лікування	АГІІІ	91,61±3,18*	106,63±2,78**	78,43±1,56*	91,47±2,90**	89,23±2,24*	102,59±2,12**	74,52±2,02*	89,18±3,42**	
XIII ФЗК		89,24±1,03*	100,48±3,07**	80,12±2,07*	99,56±4,32**	84,58±3,42*	99,26±2,59*	77,54±1,69*	94,46±4,21**	
Через 1,5-2 місяці	ФГ	3,68±0,29	3,43±0,21	5,14±0,41	4,21±0,36	3,91±0,31	3,65±0,34	3,97±0,36	4,76±0,31	
Через 1,5-2 місяці	АГІІІ	92,56±2,43*	109,54±5,63**	79,51±2,26*	89,43±3,55**	92,37±3,12*	101,27±3,99	76,83±2,50*	88,21±3,74**	
XIII ФЗК		91,35±3,12*	102,86±4,48**	82,24±3,45*	95,37±4,33**	86,79±2,56*	99,98±4,47**	78,19±3,23*	93,15±4,22**	
Через 3-4 місяці	ФГ	3,71±0,34	3,49±0,26	5,23±0,34	4,23±0,33	3,88±0,24	3,78±0,39	4,28±0,39	5,09±0,33	
Через 3-4 місяці	АГІІІ	89,34±3,79*	104,27±6,43**	76,37±3,56*	91,45±5,18**	87,26±2,98*	103,67±4,51**	72,26±3,68*	85,65±2,69**	
XIII ФЗК		88,46±4,06*	101,46±5,25**	77,84±2,69*	94,72±6,49**	81,38±3,06*	102,34±5,17**	72,34±2,56*	94,78±3,86**	
Через 5-6 місяців	ФГ	3,56±0,39	3,61±0,33	5,96±0,38*	4,58±0,32**	3,81±0,36	3,94±0,38	3,47±0,26*	4,69±0,35**	
Через 5-6 місяців	АГІІІ	85,97±5,23*	98,31±4,56	75,25±3,02*	84,19±3,66	88,31±2,54*	95,55±4,64	70,38±3,96*	82,93±3,07**	
XIII ФЗК		81,25±4,57*	95,12±6,24	73,31±2,84*	88,90±4,72**	75,43±2,41*	91,39±3,43*	66,51±2,81*	85,68±5,19**	
Через 7-12 місяців	ФГ	3,41±0,30*	3,58±0,29	6,11±0,42*	4,35±0,39**	3,79±0,27	3,74±0,22	3,11±0,23*	4,76±0,42**	
Через 7-12 місяців	АГІІІ	84,09±4,72*	105,43±7,89**	72,59±3,40*	89,38±4,05**	82,44±4,60*	100,76±5,83**	65,52±2,90*	87,82±4,66**	
XIII ФЗК		77,45±3,91*	100,97±6,53**	70,28±4,19*	95,12±5,61**	71,18±3,35*	97,81±4,74**	63,45±3,24*	89,27±2,98**	

Приготка * - відмінності достовірні (р<0,001-0,005) між показниками у хворих основної та контрольної груп,

** - відмінності достовірні (р<0,001-0,005) між показниками у хворих основної та контрольної груп.

Таблиця 2
Фібринолітична активність крові (сумарна – СФА, неферментативна – НФА, ферментативна – ФФА) при виражковій хворобі (ВХ) із супутнім ураженням гепатобіларної системи та шлунково-кишковою кровотечею у хворих різного віку в динаміці відновного лікування (Е₄₀/мл/год; М±п; n=7-34)

Час дослідження	Показники	Хворі на ВХ із супутнім ураженням гепатобіларної системи (без ускладнень)						Хворі на ВХ із супутнім ураженням гепатобіларної системи, ускладнену шлунково-кишковою кровотечею (в анамнезі)					
		Задній			Пожилій та старий			Задній			Пожилій та старий		
		Контрольна (група 1)	Основна (група 2)	Контрольна (група 3)	Основна (група 4)	Контрольна (група 5)	Основна (група 6)	Контрольна (група 7)	Основна (група 8)	Контрольна (група 7)	Основна (група 8)	Контрольна (група 7)	Основна (група 8)
Здорові особи	СФА	1,31±0,08		2,02±0,10			1,31±0,08				2,02±0,10		
	НФА	0,48±0,04		0,75±0,03			0,48±0,04				0,75±0,03		
	ФФА	0,83±0,04		1,27±0,04			0,83±0,04				1,27±0,04		
	СФА	2,39±0,11*	2,32±0,09*	1,69±0,08*	1,68±0,07*	2,82±0,12*	2,99±0,14*	1,48±0,05*	1,41±0,04*				
Долікування	НФА	0,69±0,02*	0,72±0,03*	0,97±0,03*	0,96±0,04*	0,94±0,05*	0,97±0,06*	0,87±0,03*	0,86±0,04*				
	ФФА	1,70±0,07*	1,69±0,10*	0,72±0,03*	0,72±0,05*	1,88±0,10*	2,03±0,15*	0,61±0,02*	0,54±0,03*				
	СФА	1,73±0,08*	1,25±0,06**	1,91±0,07	2,16±0,12	2,08±0,11*	1,44±0,09**	1,74±0,06*	2,09±0,10**				
	НФА	0,51±0,03	0,57±0,04	0,92±0,04*	0,75±0,03**	0,60±0,06	0,47±0,02**	0,79±0,02	0,84±0,03				
Кінець стадії нарахованого етапу лікування	ФФА	1,22±0,06*	0,82±0,03**	0,99±0,02*	1,31±0,08**	1,48±0,09*	0,86±0,03**	0,95±0,02*	1,25±0,06**				
	СФА	1,69±0,10*	1,37±0,08**	1,84±0,07	1,99±0,09	2,15±0,09*	1,39±0,08**	1,92±0,05	1,98±0,06				
	НФА	0,57±0,04	0,60±0,04	0,83±0,05	0,68±0,04**	0,62±0,04*	0,48±0,05**	0,79±0,03	0,77±0,04				
	ФФА	1,12±0,05*	0,71±0,06**	1,01±0,06*	1,31±0,04**	1,53±0,08*	0,91±0,07**	1,13±0,04	1,21±0,06				
Через 3-4 місяці	СФА	1,86±0,08*	1,52±0,09**	1,80±0,04*	2,01±0,07**	2,21±0,10*	1,41±0,06**	2,38±0,05*	2,01±0,09**				
	НФА	0,63±0,03*	0,59±0,04	0,91±0,04*	0,70±0,05**	0,67±0,02	0,52±0,04**	0,79±0,04	0,89±0,04				
	ФФА	1,24±0,08*	0,93±0,07**	0,89±0,03*	1,41±0,07**	1,54±0,06*	0,89±0,05**	1,59±0,02*	1,12±0,05**				
	СФА	2,01±0,07*	1,48±0,07	1,72±0,07*	2,18±0,10**	2,38±0,11*	1,48±0,07**	2,52±0,07*	2,12±0,07**				
Через 5-6 місяців	НФА	0,65±0,02*	0,51±0,02**	0,93±0,03*	0,86±0,04	0,75±0,05*	0,53±0,04**	0,89±0,02*	0,77±0,04**				
	ФФА	1,26±0,06*	0,97±0,08**	0,79±0,03*	1,32±0,06**	1,63±0,06*	0,95±0,06**	1,63±0,04*	1,35±0,06**				
	СФА	2,15±0,09*	1,41±0,10**	1,63±0,06*	2,15±0,08**	2,45±0,07*	1,51±0,08**	2,79±0,05*	2,05±0,08**				
	НФА	0,66±0,03*	0,50±0,04**	0,91±0,04*	0,75±0,03**	0,78±0,03*	0,56±0,04**	0,88±0,02*	0,71±0,04**				
Через 7-12 місяців	ФФА	1,49±0,05*	0,91±0,04**	0,72±0,03*	1,40±0,07**	1,67±0,04*	0,95±0,05**	1,81±0,03*	1,34±0,04**				

Примітка. * - відмінності достовірні ($p<0,001-0,005$) в порівнянні з показниками у здорових;

** - відмінності достовірні ($p<0,001-0,005$) між показниками у хворих основної та контрольної груп.

Таблиця 3
Хагеман-зайнтхній фібриноліт (ХЗФ), південної антиплазмін (ПАП) при виразковій хворобі (ВХ) із супутнім ураженням гематобілярної системи та плункто-окишковою кровотечею у хворих на дінауміці відновного лікування (ХЗФ – хв., ПАП – %; М±п; п=7-34)

Час дослідження	Показники	Вік і групи хворих						Хворі на ВХ із супутнім ураженням гематобілярної системи (без ускладнень)	Хворі на ВХ із супутнім ураженням гепатобілярної системи, ускладнену шунково-кишковою кровотечею (в анамнезі)
		Зрілий			Похилий та старецький				
		Контрольна (група 1)	Основна (група 2)	Контрольна (група 3)	Основна (група 4)	Контрольна (група 5)	Основна (група 6)	Контрольна (група 7)	Основна (група 8)
Здорові особи	ХЗФ	19,40±0,78		22,59±1,46		19,40±0,78		22,59±1,46	
	ПАП	107,45±2,84		104,44±2,07		107,45±2,84		104,44±2,07	
До лікування	ХЗФ	22,33±0,81*	22,95±0,99*	30,74±1,36*	30,96±1,73*	26,72±1,24*	26,80±1,27*	41,56±1,21*	41,22±1,60*
	ПАП	131,71±4,01*	129,14±4,34*	85,06±2,78*	86,04±2,76*	85,43±2,78*	85,58±3,15*	78,83±1,84*	78,20±1,84*
Кінець стаціонарного етапу лікування	ХЗФ	73,94±1,78*	74,95±2,48*	68,71±1,08*	70,29±3,21*	65,27±1,99*	65,90±3,49*	65,36±1,64*	64,92±2,74*
	ПАП	18,70±1,23	19,52±1,18	27,75±0,86*	24,78±1,10*	21,64±1,19	18,91±0,90	32,38±1,42*	24,53±1,09**
Через 1,5-2 місяці	ХЗФ	125,48±2,45*	106,63±2,64**	94,71±3,15*	109,88±5,37**	92,19±3,62*	105,41±3,84**	89,67±2,31*	104,71±3,92**
	ПАП	87,45±2,36*	98,21±2,63**	81,14±2,97*	98,43±4,32**	79,83±3,42*	91,57±3,54**	79,58±1,76*	88,42±1,80**
Через 3-4 місяці	ХЗФ	17,07±0,64*	19,95±1,09**	26,79±1,27*	22,39±1,25**	22,08±1,63	18,74±0,73**	29,65±1,43*	23,41±1,36**
	ПАП	120,56±3,35*	105,37±3,16**	95,82±2,91*	106,74±4,56	96,13±3,95*	106,18±4,46	86,26±3,53*	102,19±6,47**
Через 5-6 місяців	ХЗФ	89,78±3,15*	99,39±2,98**	82,25±2,13*	97,58±3,18**	86,27±2,62*	93,42±2,84	72,38±2,91*	91,53±3,93**
	ПАП	16,45±0,58*	20,66±1,14**	28,46±1,33*	21,37±1,68**	22,94±1,27*	18,21±0,76**	34,18±2,21*	20,75±1,29**
Через 7-12 місяців	ХЗФ	127,60±4,88*	106,83±2,71**	92,07±3,58*	104,38±3,91**	91,58±4,69*	105,14±3,78**	82,63±3,67*	102,86±2,53**
	ПАП	84,36±2,69*	97,54±2,08**	78,36±2,34*	101,54±6,87**	78,95±3,01*	94,38±2,34**	70,31±3,12*	92,17±2,95**
Прикладка.	ХЗФ	21,96±0,91*	19,01±0,83**	28,89±1,50*	21,58±1,23**	24,83±1,48*	19,54±0,90**	37,29±1,77*	22,80±1,45**
	ПАП	128,63±6,56*	114,12±5,24	87,63±3,11*	95,84±3,08	85,90±4,23*	101,28±4,64**	79,11±4,31*	99,18±3,29**
Через 7-12 місяців	ХЗФ	78,38±2,07*	94,76±3,59**	75,24±2,08*	89,69±3,72**	75,26±2,97*	96,27±2,91**	69,55±2,08*	92,98±5,74**
	ПАП	22,45±0,98*	19,63±0,82**	29,36±1,64*	22,96±1,31**	25,16±1,34*	20,98±1,36**	38,42±1,81*	25,18±1,46**
Прикладка.	ХЗФ	130,18±4,39*	107,82±5,43**	88,74±4,36*	105,36±4,19**	87,64±2,62*	106,35±3,18**	80,32±4,63*	103,88±7,13**
	ПАП	74,17±2,74*	98,25±4,86**	70,45±3,69*	95,22±2,98**	72,73±3,54*	93,76±4,91**	66,89±2,57*	93,24±4,82**

Примітка. * - відмінності достовірні ($p<0,001-0,005$) в порівнянні з показниками у здорових;

** - відмінності достовірні ($p<0,001-0,005$) між показниками у хворих основної та контрольної груп.

Таблиця 4
Індекс деформабельності еритроцитів (ЦДЕ), відносна в'язкість еритроцитарної супензії (ВВЕС), пероксидна резистентність еритроцитів (ПРЕ) при виразковій хворобі (ВХ) із супутнім ураженням гепатобіларної системи та шлуночково-кишкового кровотечею у хворих різного віку в динаміці відновного лікування (ЦДЕ, ВВЕС, У.О.; ПРЕ - %; М±m; n=7-34)

Час дослідження	Показники	Вік і групи хворих					
		Хворі на ВХ із супутнім ураженням гепатобіларної системи (без ускладнень)			Хворі на ВХ із супутнім ураженням гепатобіларної системи, ускладнену шлуночково-кишкового кровотечею (в аналізі)		
		Зрілий Контрольна (група 1)	Основна (група 2)	Похилій та старецький Контрольна (група 3)	Основна (група 4)	Зрілий Контрольна (група 5)	Основна (група 6)
Здорові особи	ПРЕ	2,11±0,05	2,11±0,05	5,33±0,15	4,60±0,50	2,11±0,05	4,60±0,50
До лікування	ЦДЕ	1,21±0,05*	1,42±0,03*	1,02±0,07*	1,06±0,05*	0,70±0,09*	0,71±0,05*
	ВВЕС	2,39±0,04*	2,32±0,08*	2,39±0,04*	2,37±0,07*	2,99±0,08*	3,00±0,08*
	ПРЕ	9,84±0,43*	10,32±0,53*	11,77±0,52*	11,95±0,58*	2,72±0,16*	2,72±0,14*
Кінець стаціонарного етапу лікування	ЦДЕ	1,68±0,11*	2,10±0,09**	1,44±0,08*	2,09±0,08**	1,45±0,18*	1,95±0,11**
	ВВЕС	1,96±0,10*	1,43±0,04**	1,96±0,10*	1,42±0,09**	2,07±0,14*	1,56±0,11**
	ПРЕ	6,81±0,57*	4,65±0,32**	7,27±0,34*	4,87±0,31**	3,89±0,23	4,19±0,25
Через 1,5-2 місяці	ЦДЕ	1,74±0,08*	2,15±0,07**	1,47±0,09*	2,04±0,06**	1,52±0,06*	2,15±0,09**
	ВВЕС	1,68±0,09*	1,39±0,05**	1,89±0,07*	1,46±0,07**	2,23±0,12*	1,36±0,05**
	ПРЕ	6,12±0,36*	4,73±0,37**	7,54±0,36*	5,12±0,23**	4,82±0,29	4,71±0,32
Через 3-4 місяці	ЦДЕ	1,71±0,10*	2,03±0,12**	1,24±0,06*	1,90±0,07**	1,34±0,09*	2,09±0,10**
	ВВЕС	1,79±0,11*	1,33±0,05**	2,01±0,10*	1,53±0,09**	2,48±0,06*	1,29±0,06**
	ПРЕ	7,72±0,42*	4,86±0,29**	9,03±0,41*	5,20±0,27**	6,64±0,37*	5,07±0,29**
Через 5-6 місяців	ЦДЕ	1,53±0,08*	1,94±0,06**	1,15±0,07*	1,78±0,06**	1,06±0,05*	1,97±0,08**
	ВВЕС	2,15±0,09*	1,52±0,09**	2,19±0,08*	1,60±0,11**	2,61±0,10*	1,38±0,07**
	ПРЕ	7,46±0,34*	4,93±0,30**	9,95±0,39*	5,37±0,24**	7,93±0,45*	4,93±0,28**
Через 7-12 місяців	ЦДЕ	1,36±0,12*	1,99±0,08**	1,09±0,06*	1,84±0,12**	0,81±0,03*	2,04±0,12**
	ВВЕС	2,19±0,10*	1,46±0,09**	2,26±0,11*	1,51±0,08**	2,78±0,09*	1,43±0,09**
	ПРЕ	7,91±0,45*	5,54±0,38**	10,67±0,52*	5,09±0,30**	6,08±0,31*	4,34±0,30**

Примітка. * - відмінність достовірні (p<0,001-0,005) в порівнянні з показниками у здорових,

** - відмінність достовірні (p<0,001-0,005) між показниками у хворих основної та контрольної груп.

зрілому віці; $20,38 \pm 1,16$ сек, $15,74 \pm 0,65$ сек і $32,09 \pm 1,54$ сек відповідно – у літньому та старечому віці) і підтримувалися на такому рівні впродовж усього періоду спостереження. При ВХ із супутнім ураженням гепатобіліарної системи у пацієнтів, які лікувалися переривчасто, всі зазначені показники поступово вкорочувались, досягаючи початкових (до лікування) величин вже через 3-4 місяці – у літньому та старечому віці й 5-6 місяців – у зрілому віці. За наявності шлунково-кишкової кровотечі у контрольних групах хворих зміни АПТЧ були аналогічними, а ПЧ та ТЧ подовжувались і вже через 3-4 місяці достовірно перевищували рівень вікової норми ($p < 0,05$).

Результати досліджень активності антитромбіну III та XIII фактора згортання крові (табл. 1) показали, що після стаціонарного лікування у хворих на ВХ основних груп, на відміну від контрольних, зазначені показники (початково знижені) наблизялися до відповідних величин у практично здорових осіб і достовірно не відрізнялися від них ($p > 0,05$) на всіх етапах дослідження. Крім цього, досягала рівня вікової норми і концентрація фібриногену плазми крові, що була достовірно зміненою лише у хворих на ВХ літнього та старечого віку в період загострення захворювання.

При дослідженні фібринолітичної активності крові (табл. 2) виявлені достовірні відмінності цих величин у хворих на ВХ основних і контрольних груп. Так, сумарна фібринолітична активність крові, зокрема ферментативний і неферментативний фібриноліз у основних групах, не відрізнялися від рівня вікової норми впродовж усього періоду спостереження. У контрольних групах пацієнтів зрілого віку СФА, ФФА та НФА були підвищеними і досягали рівня, що спостерігався до лікування, через 5-6 місяців. У хворих літнього та старечого віку відмічено поступове зменшення фібринолітичної активності крові до вихідного рівня (через 3-4 місяці). Аналогічними були зміни потенційної активності плазміногену та урокіназної активності сечі. Разом з тим у хворих контрольних груп спостерігались ознаки виснаження Хагеман-залежного фібринолізу на всіх етапах спостереження.

У хворих 1-ї групи встановлено підвищення активності швидкодіючих антиплазмінів (табл. 3) до початкового (до лікування) рівня – на 5-6-й місяць спостереження. У хворих 3-ї, 5-ї, 7-ї груп, навпаки, активність швидкодіючих антиплазмінів поступово зменшувалась, досягаючи вихідних показників через 3-4 місяці (у пацієнтів літнього та старечого віку), через 5-6 місяців (у пацієнтів зрілого віку). Активність повільнодіючих інгібіторів плазміну у хворих на ВХ контрольних груп неухильно знижувалась. В основних групах рівень швидкодіючих та повільнодіючих антиплазмінів залишався на рівні вікової норми.

Зміни морфофункціонального стану еритроцитів у динаміці лікування характеризувалися поступовим зменшенням індексу деформабельності еритроцитів на фоні підвищення коефіцієнта в'язкості еритроцитарної сусpenзії та відсотка пероксидного гемолізу у хворих на ВХ контрольних груп. У 2-й, 4-й, 6-й та 8-й групах зазначені показники значно не відхилялись від рівня вікової норми на всіх етапах тривалої підтримуючої терапії (табл. 4).

Аналіз результатів дослідження показав, що при ВХ із супутнім ураженням гепатобіліарної системи застосування переривчастого лікування, терапії “вихідного дня”, терапії “за вимогою”, на відміну від тривалого комплексного диференційованого відновного лікування, є малоефективним внаслідок підвищення загального коагуляційного потенціалу крові на фоні зниження антитромбінової активності з появою ознак гіпокоагуляції (при ускладненні перебігу захворювання шлунково-кишковою кровотечею). При цьому знижується індекс деформабельності еритроцитів, їх пероксидна резистентність за підвищення коефіцієнта відносної в'язкості еритроцитарної сусpenзії.

Висновки. 1. Застосування науково обґрунтованих і апробованих лікувально-профілактичних комплексів із включенням ербісолу, спіруліни (у хворих на ВХ зрілого і літнього та старечого віку) та Вобензimu (у хворих на ВХ літнього і старечого віку) поліпшує функціонування гемокоагуляційної ланки гомеостазу та морфофункціональний стан еритроцитів, попереджуючи виникнення рецидиву захворювання. 2. Тривале комплексне диференційоване відновне лікування з урахуванням віку хворого, гемокоагуляційних розладів та змін морфофункціонального стану еритроцитів є одним з ефективних методів лікуван-

ня виразкової хвороби за наявності супутнього ураження гепатобіліарної системи та шлунково-кишкової кровотечі.

Література. 1. АС 1704083 Г01N4726724/14. Способ оценки перекисной резистентности эритроцитов / Григорович Н.А., Мавричев А.С., Бычкова Ю.Г. и др. // Открытия, изобретения. – 1989. – №14. – С.16. 2. Байбеков И.М. Особенности морфологии слизистой оболочки и секреторная активность желудка у больных с duodenальными язвами // Арх. патологии. – 1995. – 57, №6. – С. 49-52. 3. Грицюк А.И., Амосова Е.Н., Грицюк И.А. Практическая гемостазиология. – К.: Здоров'я, 1994. – 256 с. 4. Дзюнковська В.В., Коваль Н.М. Стан системи гемостазу у хворих на duodenальну виразкову хворобу в поєднанні з хронічним панкреатитом // Лікар. справа (Врач. дело). – 1999. – № 2. – С. 50-53. 5. Зайцев В.Т., Невзоров В.П., Невзорова О.Ф. Ультраструктура микроциркуляторного русла желудка и двенадцатиперстной кишки в зоне кровоточащей язвы // Клінічна хірургія. – 1997. – №9-10. – С.4-5. 6. Коркушко О.В., Саркисов К.Г. Роль возрастных изменений микроциркуляции в развитии гипоксии при старении человека // Мікроциркуляції та її вікові зміни: Матеріали Укр. наук. конференції з міжнародною участю (Київ, 19-21 травня 1999 року). – К.: Велес, 1999. – С.128. 7. Кухарчук О.Л. Патогенетична роль та методи корекції інтегративних порушень гормонально-месенджерних систем регуляції гомеостазу натрію при патології нирок: Автореф. дис... д-ра мед. наук: 14.03.05 / Одеський мед. ін-т. – Одеса, 1996. – 37 с. 8. Осадчук М.А., Блинова Т.В. Особенности клиники, свертывающей и фибринолитической активности крови при зрозивном гастродуодените и язвенной болезни двенадцатиперстной кишки // Рос. журн. гастроэнтерол. гепатол. колопроктол. – 1998. – Т.8, № 6. – С. 31-33. 9. Рутгайзер Я.М. Нарушения микроциркуляции при заболеваниях пищеварительной системы // Врач. дело. – 1986. – №1. – С.49-53. 10. Свищук А.С., Макаренко А.Б. Варианты нарушений системы регуляции агрегатного состояния крови у больных хроническим гастритом и duodenитом // Лікар. справа. – 1997. – № 3. – С. 61 – 63. 11. Федорова З.Д., Бессельцев С.С., Котовщикова М.А. Методы исследования агрегации, вязкости и деформируемости эритроцитов: метод.рекомендации Ленинград.НИИ гематол. и переливания крови. – Л., 1989. – 13 с. 12. Szabo S., Goldberg J. Experimental pathogenesis: Drugs and chemical lesions in the gastric mucosa // Scand.J.Gastroenterol.Suppł. – 1990. – Vol.174, №5. – P.1-8.

CHANGES OF HEMOCOAGULATION, FIBRINOLYSIS AND STRUCTURAL-FUNCTIONAL PROPERTIES OF ERYTHROCYTES IN PEPTIC ULCER OF THE STOMACH AND DUODENUM WITH CONCOMITANT LESION OF THE HEPATOBILIARY SYSTEM AND HEMORRHAGE IN THE DYNAMICS OF REHABILITATION TREATMENT

O.I.Fediv

Abstract. The efficacy of multimodality differentiated rehabilitation treatment in gastric and duodenal peptic ulcer with a concomitant lesion of the hepatobiliary system and bleeding has been proved in accordance with the proposed technique. This favours the elimination of hemocoagulation disorders and improvement of the structural-functional state of erythrocytes throughout the whole period of observation.

Key words: peptic ulcer, hepatobiliary system, gastro-intestinal bleeding, hemostasis, erythrocyte, rehabilitation treatment.

Bukovinian State Medical Academy (Chernivtsi)

Надійшла до редакції 14.04.2001 року